

Petak, 23. Mart 2007.

Svedok Dragoslav Stojanović

Otvorena sednica

Optuženi su pristupili Sudu

Početak u 14.30h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

Predmet broj IT-04-84-T, Tužilac protiv Ramusha Haradinaja i ostalih

SUDIJA ORIE: Dobar dan svima. Pretresno veće bi želelo da pređemo na privatnu sednicu.

(privatna sednica)

sekretar: Časni Sude, opet smo na otvorenoj sednici.

SUDIJA ORIE: Hvala vam gospodo sekretar. Jedno od pitanja na našem dnevnom redu je ... da, možda bi ipak trebalo da se prvo pozabavimo sa nekoliko dokumenata, koji su, koliko sam shvatio u elektronskom sistemu. Konkretno, želim da vam skrenem pažnju na to, da li imamo kompletne prevode, pre nego što odlučimo o usvajanju. Prvo imamo D14, koji je spisak pripadnika PJP. Ima li prigovora?

TUŽILAC RE: Oprostite, ja sam prolio vodu po mom monitoru.

SUDIJA ORIE: Bolje nego po tastaturi, uveravam vas.

TUŽILAC RE: I po tastaturi.

SUDIJA ORIE: I po tastaturi. To može da ima katastrofalne posledice. Možda bi najbolje bilo da sekretar za sve strane odštampa listu koju ima pred sobom, kako bismo kroz to brže prošli.

(Pretresno veće i Sekretarijat se savetuju)

SUDIJA ORIE: Pre ili kasnije sekretar će vam dati kopije, vezano za dokumente koji idu od D14 uključujući D21 i P28, P29 i P30. Brže ćemo proći kroz to na taj način. A drugo pitanje

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

je, koliko će vremena Odbrani biti potrebno za dalje usmene argumente u odgovoru na argumente Tužilaštva u vezi sa snimanjem pripremnih sastanaka?

ADVOKAT EMMERSON: Ako se to uradi usmeno, to će biti oko jedan sat ili nešto manje.

SUDIJA ORIE: Da. Onda predlažem da to ne radimo sada.

(*Pretresno veće se savetuje*)

SUDIJA ORIE: Da. Pod tim okolnostima Pretresno veće bi više volelo da te argumente dobije u pismenoj formi. To se odnosi na sva tri advokata. Ako Tužilaštvo želi da odgovori na argumente Odbrane, poziva se da to takođe učini u pismenoj formi.

TUŽILAC RE: Obe strane su podnеле pismene podneske.

SUDIJA ORIE: Da.

TUŽILAC RE: Ja sam razumeo da Odbrana želi da usmeno odgovori na naše pismene podneske.

SUDIJA ORIE: Pa oni su pozvani da to učine, ali mi smo u to vreme mislili da bi to moglo da traje toliko kratko, da bismo mogli da čujemo usmeno, jer smo mislili da ćemo imati vremena danas. Ali ako će to da traje jedan sat, onda više volimo da to dobijemo u pismenoj formi.

TUŽILAC RE: Tužilaštvo smatra da postoji jedna veća pravna greška u argumentima Odbrane, koja zahteva ispravku. Mi to možemo da uradimo usmeno. Ja sam pripremio sve pravne reference i imamo dva registratora puna materijala.

SUDIJA ORIE: Ako biste mogli da to stavite na raspolaganje Tužilaštvu [sic] i Pretresnom veću. Da li su to izvori koje možemo da nađemo u aneksima, uglavnom domaća praksa?

TUŽILAC RE: To je sve, osim Međunarodnog Tribunala i Pravilnika. Sve na šta smo se pozivali, domaći i međunarodni primeri su prikupljeni.

SUDIJA ORIE: Sve?

TUŽILAC RE: Svi pravni materijali su u jednom registratoru. Mi bismo voleli kada bi Pretresno veće to pročitalo.

SUDIJA ORIE: Kada sam rekao da treba da stavite na raspolaganje Tužilaštvu, u stvari mislio sam na Odbranu, a vidim da imate i novu tastaturu sada. Ako biste te materijale dali Odbrani, onda bi Odbrana mogla da uključi u svoj odgovor. I kada onda možemo da očekujemo vaše pismene podneske, gospodine Emmerson?

ADVOKAT EMMERSON: Časni Sude, da li bi bilo u redu u utorak?

SUDIJA ORIE: Gospodine Re?

TUŽILAC RE: To je u redu. Mi smo podneli te materijale, ali smo odštampali zbog Pretresnog veća. To je sve u sistemu. Sekretarijatu treba mnogo vremena da obradi taj materijal.

SUDIJA ORIE: Sad smo čuli da će to biti u utorak. Koliko vama usmeno treba vremena?

TUŽILAC RE: Meni bi trebalo onoliko vremena koliko je potrebno i Odbrani.

SUDIJA ORIE: Jednakost je sledeća: očekuju se pismeni podnesci, ali ako smatrate da vaša usmena izlaganja mogu da traju pet minuta, onda ću vam dopustiti da to učinite. Znači izbor je ili usmeno za pet minuta ili u pismenoj formi.

TUŽILAC RE: Pogrešno sam shvatio. Da li kažete za obe strane pet minuta ...

SUDIJA ORIE: Možete da izaberete ili da to učinite usmeno i tada dobijate pet minuta, a ako mislite da vam treba više, tada imate mogućnost pismenog obraćanja.

TUŽILAC RE: Da li se to odnosi i na Odbranu?

SUDIJA ORIE: Da, Odbrana je tražila jedan sat i onda im je dato uputstvo da to urade u pismenom obliku.

TUŽILAC RE: Hvala. Čuo sam šta ste rekli.

SUDIJA ORIE: Da. U redu. Znači, u utorak, ili pet minuta svako ili pismeni podnesci. Takav je nalog. A sada još jedno pitanje. Da li bi Tužilaštvo Pretresnom veću moglo da dâ sve dokumente, koji su nastali, ili su upotrebljeni od strane Tužilaštva, koji se odnose na ponašanje osoblja Tužilaštva u pripremnim sastancima sa svedocima, kao što su strategije i procedure i drugi oblici vođenja u vezi sa sprovođenjem pripremnih sastanaka, ukoliko postoje.

TUŽILAC RE: Da.

SUDIJA ORIE: U redu. Onda bih zamolio da to takođe dobijemo do utorka. A sledeće proceduralno pitanje gospodine Re jeste, kada će Tužilaštvo podneti korigovanu verziju zahteva prema Pravilu 92bis? Ja sam ranije pomenuo, da smo u kontaktu sa Tužilaštvom preko e-maila, da tražimo korigovanu verziju, ali sada bih zamolio da mi kažete kada ćete to podneti?

TUŽILAC RE: Oprostite, ali ne mogu da se setim. Mislim da imam nacrt ali moram da proverim.

SUDIJA ORIE: U redu.

TUŽILAC RE: Ne znam sada, u ovom trenutku.

SUDIJA ORIE: Onda ćemo to od vas čuti kasnije, po mogućnosti danas. Možda nakon sledeće pauze.

TUŽILAC RE: Da.

SUDIJA ORIE: Zatim sledeće što treba da se uradi, je promena rasporeda predloženih dokaznih predmeta, vezano za svedoka Anđelkovića. Gospodine Re, kada bi Pretresno veće moglo da očekuje ove preuređene dokazne predmete?

TUŽILAC RE: Da li bi utorak bio prihvatljiv?

SUDIJA ORIE: Pošto нико са стране Odbrane ne reaguje, mislim da je utorak у redu. Zatim još jedna stvar koja nedostaje. To je zahtev за *subpoena*, vezano за jednu knjigu. A Tužilaštvu je trebalo неко време, да utvrdi да ли је та knjiga, коју су добили у ствари relevantna knjiga. Да ли сте сада у позицији да нам каžете, да ли повлачите тај заhtev за *subpoenom*?

TUŽILAC RE: Ако Odbrana може да изјави за зapisnik да је та knjiga предмет *subpoene*, онда ћу ја то да прихватим.

ADVOKAT EMMERSON: Ja mogu да kažem за зapisник да је knjiga коју сам предао гospодину Reu имала исти назив и исте ауторе као и она која је поменута у захтеву за *subpoenom*, и да би то сам требало да прочита.

SUDIJA ORIE: Dakle, ja zaključujem да постоје različite verzije исте knjige?

ADVOKAT EMMERSON: Ne znam за неke druge verzije.

SUDIJA ORIE: Onda je to jasno.

ADVOKAT EMMERSON: Mi povlačimo zahtev za *subpoenom*.

SUDIJA ORIE: Za zapisnik kažem da ste povukli vaš zahtev. To je zahtev koji je podnet 9. februara 2007. godine i u zapisniku stoji, da ste vi povukli svoj zahtev za *subpoenom*. Još jedno pitanje, koje nije u potpunosti nepovezano sa onim pitanjima, koja smo raspravljali danas. Pretresno veće bi želelo da Tužilaštvo dâ generalne i ažurirane informacije o situaciji za svedoke, ili potencijalne svedoke, na suđenjima za ratne zločine na Kosovu. Osoblje Pretresnog veća je upoznato s tim. Mi nismo pročitali, ali naše osoblje je po zahtevu izvršilo uvid u postojanje javnih informacija koje mogu biti od interesa, kada se ocenuju zahtevi za zaštitne mere. Za neke naslove smo čuli, kao za moguće izvore informacija, ali kao što kažem, nismo pročitali, kao ni naše osoblje. Odbrana se poziva da pruži takve informacije ili bilo kakve materijale, koje smatraju relevantnim za ovo pitanje. Pretresno veće će potom razmotriti da li dâ dodeli brojeve za dokazne predmete za bilo koji od podnetih materijala i ja u ovom trenutku dajem neke naslove, koji su nam dati. Ponovo kažem da ih nismo pročitali. To je izveštaj OEBS-a od 9. decembra 2006: „Pregled sistema krivičnog prava na Kosovu“, sa vrlo konkretnim prvim poglavljem o zaštiti svedoka u sistemu krivičnog prava. Zatim izveštaj OEBS-a od aprila do oktobra 2004: „Pregled sistema krivičnog prava na Kosovu“. Izveštaj sa sličnim naslovom pokriva period od marta 2002. do aprila 2003. Ovaj poslednji se bavi u celosti zaštitom svedoka, dok onaj raniji, koji sam pomenuo iz 2003/2004 ima samo nekoliko strana, koje se bave zaštitom svedoka i isto tako se opisuju neki incidenti, u vezi sa suđenjima koja se obavljuju tamo. Pretresno veće je takođe obavešteno da postoji jedan članak koji je objavljen, a koji se bavi tim pitanjem. Jedan je članak Michael Farquhar, a naslov je „Zastršivanje svedoka: ozbiljan problem na Kosovu“, koji je objavio Institut za izveštavanje o ratu i miru, od 1. aprila 2005. godine. Drugi članak autora Jeta Xharra, ne znam da li sam tačno izgovorio, s naslovom „Divlji zapad na Kosovu“ koji je objavila, koliko smo shvatili ista institucija, datum je 18. februar 2005. Možda ima još informacija, koje se mogu dobiti od UNMIK-a, UNHCR-a, Saveta Evrope, Komisije za ljudska prava ili nevladinih organizacija uključujući Human Rights Watch i Amnesty International. Mi nemamo kompletan pregled onoga što postoji, ali Pretresno veće bi zaista želelo da dobije što više informacija o tome.

TUŽILAC RE: Mogu li da zapitam, časni Sude, u kojoj formi to želite? Da li to želite u elektronskoj formi, ili da to damo odštampano Odbrani i Pretresnom veću? Da li da bude označeno za identifikaciju u sistemu? Da li to služi kao dodatna informacija? U kojoj formi to Pretresno veće želi?

SUDIJA ORIE: Prvo vi to nadite, a onda ćemo vas obavestiti u kojoj formi to želimo. To ćemo uraditi početkom sledeće nedelje. Gospodine Re, da li imate predstavu o tome koliko će vremena biti potrebno da se to pronađe?

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

TUŽILAC RE: Časni Sud bolje zna o postojanju tog materijala nego mi. Možda bismo mogli da se povežemo s nekim iz Veća ko je već to identifikovao, što bi nam pomoglo da to pronađemo, jer ovako ne znam da vam kažem koliko bi to trajalo.

SUDIJA ORIE: Zar nije logičnije, da se vi povežete sa Službom za žrtve i svedoke, jer su oni specijalisti za to područje. Da iskreno kažem, ja ne znam, da li je taj spisak, koji sam pročitao kompletan, jer ne znam, da li je u tome pomagala Služba za žrtve i svedoke, ali pozivam se da njima obratite. Ako to bude rezultiralo nečim značajnim, onda naravno na transparentan način možete da se obratite osoblju Pretresnog veća, što znači da se uvek pošalje kopija svim timovima Odbrane. U međuvremenu svako je dobio ovu listu, koju je odštampao sekretar.

ADVOKAT EMMERSON: Da li mogu da odgovorim na pitanja? Što se tiče D14 ...

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT EMMERSON: To je dokument, koji trenutno postoji na engleskom. Može se odmah dobiti i srpski prevod. U stvari to je u originalu bio srpski dokument... ne, izvinjavam se. To je moj sažetak dokumenta. Zbunio sam se i pomešao sa D16. Dakle taj jedan list papira, D14 je samo spisak imena i tu su imena PJP jedinice srpske policije.

SUDIJA ORIE: Najvažnije je da postoji primerak za Odbranu na jeziku koji optuženi razumeju. Gospodine Re, da li mogu da shvatim da vi ne insistirate na tome da se priloži i prevod na srpski?

ADVOKAT EMMERSON: To jeste na srpskom.

SUDIJA ORIE: O, to je na srpskom. Samo spisak. Da li vi insistirate gospodine Re, na prevodu tog spiska na engleski ?

ADVOKAT EMMERSON: To je samo spisak imena. Ne postoji engleski prevod za imena, osim same organizacije.

SUDIJA ORIE: Dobro, pobrinite se da ono što nije samo ime, nego naslovi, podnaslovi i takve stvari ...

ADVOKAT EMMERSON: To je...

SUDIJA ORIE: Ipak imaju neki prevod. Ne morate ponovo da kopirate sva imena, ali da barem svi tekstovi koji idu uz imena budu prevedeni.

ADVOKAT EMMERSON: Da.

SUDIJA ORIE: U redu. Onda ćemo čekati s uvrštavanjem dok to ne uradite.

ADVOKAT EMMERSON: To može da se uradi do ponedeljka.

SUDIJA ORIE: Da. D15...

ADVOKAT EMMERSON: D15 je na engleskom. To je izveštaj istražitelja.

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT EMMERSON: Nema nikakvog zahteva s naše strane, da se to prevodi na albanski.

SUDIJA ORIE: Gospodine Re.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA ORIE: Gospodine Re, D15 je samo na engleskom. Da li je to u redu što se Tužilaštva tiče?

TUŽILAC RE: Da.

SUDIJA ORIE: Onda pitam druge branioce. Gospodine Guy-Smith? Gospodine Harvey? Da li vi insistirate na tome da strana koja to nudi, a to je Odbrana gospodina Haradinaja, napravi prevod za vaše klijente?

ADVOKAT GUY-SMITH: Ne, nama je ovo u redu. Hvala vam

ADVOKAT HARVEY: I nama. Hvala vam, časni Sude.

SUDIJA ORIE: U redu. D15? Ima li prigovora? Da, gospodine Emmerson, to bi moglo da se uvrsti u spis. D16?

ADVOKAT EMMERSON: Situacija sa D16 je sledeća: na papiru smo dobili samo englesku izjavu, s kojom to ide, i popis na engleskom, koji je došao iz pravosudne baze podataka. Sada smo pronašli i uneli u sistem i original na srpskom, ili na BHS. Tako da je to sada spremno da se uvrsti u spis.

SUDIJA ORIE: Da. To je onda znači sada povezano sa engleskim.

ADVOKAT EMMERSON: Povezano je sa engleskim.

SUDIJA ORIE: Nadam se da je to dovoljno za sekretara. Ako nema prigovora, gospodine Re, ili ima?

TUŽILAC RE: Mislite na uvrštavanje u spis? Ne.

SUDIJA ORIE: U redu. To je onda uvršteno u spis. Ja prepostavljam da ako jedan od advokata Odbrane nudi na usvajanje neki dokument... ali želim eksplicitno da čujem od drugih advokata Odbrane, da li se oni protive tome. Neću to da pitam svaki put, nego će prepostaviti da je situacija takva i da ćete me vi upozoriti, ako imate nekih problema.

ADVOKAT GUY-SMITH: Apsolutno.

SUDIJA ORIE: Da. Gospodine Harvey.

ADVOKAT HARVEY: Svakako, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Da. Ona idemo na D17.

ADVOKAT EMMERSON: D17 i D18, materijali i izveštaji Međunarodne krizne grupe.

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT EMMERSON: Mi smo to od Tužilaštva dobili na papiru i mislim da to još nije ušlo u elektronski sistem. Vidim da sekretar klima glavom.

SUDIJA ORIE: Dobro. Ako gospodin Re ima to u elektronskoj formi, on će vam to dati i biće lakše da se uvede u sistem.

ADVOKAT EMMERSON: Da, to bi bilo od pomoći. Kad je reč o prevodu, mi ne insistiramo na prevodu na albanski.

SUDIJA ORIE: Druga veća Odbrane? Vidim da svi kažu ne. U redu. Onda ćemo pričekati s odlukom, dok ti dokumenti ne budu uneti u sistem. D19.

ADVOKAT EMMERSON: D19 je izjava na engleskom, uz koju ide popis članova PJP u martu 1999. Uz to ide srpski original i oba dokumenta su u sistemu i povezani.

SUDIJA ORIE: Da. Imate li prigovor, gospodine Re?

TUŽILAC RE: Ne, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Onda je D19 u spisu. D20.

ADVOKAT EMMERSON: D20 i D21 su...

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT EMMERSON: Rukopisi dve verzije izjave Saveta za odbranu ljudskih prava i sloboda, iz čega su onda izgleda proistekli dokumenti Međunarodne krizne grupe. U ovom trenutku imamo samo radne prevode.

SUDIJA ORIE: Onda ćemo čekati konačne prevode, da o tome odlučimo.

ADVOKAT EMMERSON: Da, to treba da radi Tužilaštvo, jer oni su zauzeli stav da te prevode treba prvo proveriti.

SUDIJA ORIE: Da, jer su to radni prevodi. Gospodine Re kada ćete vi saznati da li su radni prevodi ... to su prevodi koje je neko napravio za Odbranu?

ADVOKAT EMMERSON: Da.

SUDIJA ORIE: Onda obično nije na Tužilaštvu da proverava da li je prevod tačan, nego se to prosleđuje prevodilačkoj službi i ... ako želite da to bude uvršteno u spis, potreban je službeni prevod ...

ADVOKAT EMMERSON: Da.

SUDIJA ORIE: ... a ne samo radni prevod, na koje Tužilaštvo nema prigovor.

ADVOKAT EMMERSON: Ja sam to rekao samo zato, što je gospodin Dutertre rekao u vezi s tim dokumentima, da Tužilaštvo čeka dok se dokumenti ne provere.

SUDIJA ORIE: Da, to je njihov stav, ali to ne znači da ...

ADVOKAT EMMERSON: Dobro, mi ćemo onda da ih damo ...

SUDIJA ORIE: Na službeno prevođenje.

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

ADVOKAT EMMERSON: ... koje je verifikovano i službeno.

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH: Ako ja mogu da se ubacim, budući da ste pomenuli pitanje prevoda, želeo bih da obavestim Pretresno veće, da postoji potencijalna poteškoća u vezi s tim, ukoliko ne izda nalog Pretresnog veća u vezi s tim, i za ove dokumente i za druge prevode. Drugim rečima, to možda neće biti završeno. Ja se sada javljam samo zato, jer se ista stvar dogodila sa radnom verzijom prevoda norveških dokumenata koje imate pred sobom.

SUDIJA ORIE: Dobro. Osim ukoliko ne smatrate, da je to neprilično, mi ćemo stupiti u kontakt s prevodilačkom službom, da vidimo šta je potrebno da se učini. Da li je potrebno da se proveri prevod, ili da se prevede iznova, kako bi to što pre bilo u sistemu.

ADVOKAT EMMERSON: Zahvaljujem...

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT EMMERSON: ... na intervenciji.

SUDIJA ORIE: Zatim imamo P28. To je fotografija.

ADVOKAT EMMERSON: I P29.

SUDIJA ORIE: Da. Dve fotografije. Nisu pod pečatom. Znači prva je fotografija Milovana Vlahovića a druga Milke Vlahović.

ADVOKAT EMMERSON: Koliko se ja sećam, to je već uvršteno u spis, ali izgleda da se varam.

SUDIJA ORIE: Samo sekretar to može da nam kaže. Ja se slažem da to obično radimo s fotografijama, ali ne sećam se da smo to sad učinili.

ADVOKAT EMMERSON: Svakako da nemamo prigovor.

SUDIJA ORIE: Dobro, ako to već nije u spisu, onda sada jeste. Zatim imamo dokazni predmet P30, pod pečatom. To je izveštaj o analizi DNK.

ADVOKAT EMMERSON: Da.

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

SUDIJA ORIE: Pitam se da li to i dalje treba da bude pod pečatom?

ADVOKAT EMMERSON: Pa ...

SUDIJA ORIE: Mislim da smo o tome raspravljali.

ADVOKAT EMMERSON: Tužilaštvo nije pokrenulo to pitanje u ono vreme. Kada su ti dokumenti bili obelodanjeni, ispravite me ako grešim, obelodanjeni su pod uslovom da ih vide samo advokati, jer su se tu nalazila i imena donatora uzoraka i njihova genetska informacija. Prema tome, na Tužilaštvu je da sada odluči, budući da sada niko neće da ih tumači vama, koliko smisla ima da genetske informacije budu u dokumentima Tribunala, ali oni su označeni za identifikaciju. Ne znam da li je to predloženo na usvajanje. Ja se tome ne protivim, ali nisam siguran koliko...

SUDIJA ORIE: Pozivam Tužilaštvo da razmisli, šta da se učini s tim dokumentom. To je na engleskom. Naravno, ako se strane slože da je tog i tog dana napravljen izveštaj...

ADVOKAT EMMERSON: Sa svim tim se mi slažemo.

SUDIJA ORIE: Dobro. Onda se to možda može rešiti na neki drugi način, da ne ulaze sve te informacije, koje ni ja ne razumem, niti drugi ljudi razumeju. A vi nam onda morate dati tačnu formulaciju toga, oko čega ste se složili.

(Pretresno veče i Sekretariat se savetuju)

SUDIJA ORIE: I to onda ostaje označeno za identifikaciju. Kažu mi da su P28 i P29 tek danas ponuđeni na usvajanje. Da. Nemamo više nekih drugih proceduralnih pitanja? Onda predlažem. . .

ADVOKAT EMMERSON: Ima jedna...

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT EMMERSON: ...kratka proceduralna stvar.

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT EMMERSON: Danas popodne, nakon što smo počeli, dobio sam kopiju pisma Tužilaštva, kojim oni odgovaraju na zahtev Odbrane od ponedeljka, da dobijemo prethodnu listu sa svedocima koji će biti pozvani sledeće nedelje. Ja još to nisam video, ali to postoji. Isto tako dobili smo i zahtev Tužilaštva, kojim oni traže nalog od Pretresnog veća da se od

Odbrane traži, da dâ obaveštenje unapred, o dokaznim predmetima koje misle da koriste u unakrsnom ispitivanju. Mi se tome oštrot protivimo i možemo da vam damo pismene argumente ukoliko je to potrebno. Međutim, malo me brine to, da smo se sada obavezali na dosta pismenih podnesaka za kratko vreme. Možete li možda da razmotrite da se to pomeri?

SUDIJA ORIE: Do kada?

ADVOKAT EMMERSON: Do kraja sledeće nedelje.

SUDIJA ORIE: Gospodine Re.

TUŽILAC RE: Mi se tome protivimo. Suđenje teče. I praksa je pred svakim Pretresnim većem, da takav nalog izda. Takva je praksa već duže vremena. Prema našem mišljenju, Odbrani ne treba sedam ili osam dana, da odgovori na nešto što je zapravo već ...

SUDIJA ORIE: Ja mislim da je gospodin Emmerson nudio da odgovori u roku od dva ili tri dana, kada ne bi bilo mnogo drugih pitanja, o čemu Pretresno veće takođe želi pismene argumente.

ADVOKAT EMMERSON: Ja samo hoću da kažem da je njima bilo potrebno pet dana da odgovore na naš zahtev od ponedeljka.

SUDIJA ORIE: Hajde da to skratimo. Dakle, odobravamo produženje roka.

ADVOKAT EMMERSON: Hvala vam.

ADVOKAT GUY-SMITH: Ako mi dozvolite.

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH: Gospodin Re je trebalo da 14. - og razgovara sa šefom pravosuđa na Kosovu o nekim stvarima vezanim za UNMIK.

SUDIJA ORIE: Mislite na član 70?

ADVOKAT GUY-SMITH: Tačno.

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT GUY-SMITH: I da li je bilo još nekih drugih stvari, koje se odnose na svedoke, koji bi trebalo da svedoče u ovom postupku. Čini mi se da nismo dobili nove informacije o tome

SUDIJA ORIE: Da, o tome smo već mnogo puta govorili gospodine Re.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA ORIE: Da. Gospodine Re.

TUŽILAC RE: Poslednje informacije koje sam dobio... je bilo kada sam razgovarao sa gospodinom Guy-Smithom. Možda je to bilo u ponedeljak i mi smo se dogovorili, da ćemo sesti zajedno sa drugim advokatima i da pokušamo da razradimo nešto s čime bismo možda onda mogli da idemo pred UNMIK. To se odnosilo i na ono o čemu je s njima razgovarao i gospodin Guy-Smith. Ja sam ih pozvao i ništa novo nisam dobio. Prema tome možda možemo nešto da razrešimo, ako o tome budemo dalje raspravljali. Kad bih ja mogao da tačno saznam u pismenom obliku, šta je to, šta Odbrana traži, u vezi sa svakom od tih tačaka, onda bismo mogli da napredujemo, ali mi to još nemamo.

SUDIJA ORIE: Gospodine Guy-Smith, da li možete da pomognete gospodinu Reu?

ADVOKAT GUY-SMITH: Svakako. Ja mogu da napišem još jedan popis. Ja sam do sada razgovarao sa raznim predstavnicima UNMIK-a i razumem kakav je stav UNMIK-a i ja mislim da gospodin Re razume, šta treba da se učini, ali ja ću mu pomoći u vezi s tim, jer bih želeo da se to reši što je moguće ranije.

SUDIJA ORIE: Da. Prepostavljam da će gospodin Re to znati da ceni i dajte da pokušamo da okončamo ovu priču bez kraja.

TUŽILAC RE: Još jedno proceduralno pitanje u vezi sa svedocima. Sada idem u suprotnom smeru. Prošle nedelje od nas ste tražili da vam dostavimo pismene argumente o pitanju krvne osvete i obaveštenja koje Odbrana treba da dâ do ponedeljka. Imajući u vidu koliko smo stvari trebali da napišemo, ja imam razumevanje za stav Odbrane i sada naravno moram da iznesem drugačiji stav nego ranije. Mi to jednostavno ne možemo da napravimo do ponedeljka. Dajte nam bar do petka, jer bismo onda i mi i Odbrana bili u boljoj situaciji da to napravimo. Do ponedeljka ne možemo.

ADVOKAT GUY-SMITH: Ako se ne varam, to je bio dokument o kojem je trebalo da oni iznesu svoj stav, a mi smo trebali da odgovorimo. Ja nemam ništa protiv toga da oni dobiju onoliko vremena koliko im je potrebno, a ja ću onda odgovoriti isto kad budem mogao.

SUDIJA ORIE: Dobro. Drago mi je da ste velikodušni. Gospodine Re, prepostavljam da će se drugi zastupnici Odbrane složiti, vi ste tražili do petka. Dobro u redu, do petka.

ADVOKAT EMMERSON: To će onda iziskivati dodatni period za nas.

SUDIJA ORIE: Naravno, naravno.

ADVOKAT EMMERSON: Kada ćete želeti odgovor?

SUDIJA ORIE: I to isto zavisi, mislim, od toga šta će gospodin Re da uradi.

ADVOKAT EMMERSON: U redu.

SUDIJA ORIE: Normalno vreme za odgovor zavisi od onog šta se traži.

ADVOKAT EMMERSON: Hvala.

SUDIJA ORIE: Dobro i konačno, još jedna stvar, ako se dobro sećam. Nisam do sada čuo o onome, što ste govorili o beleškama sa pripremnih sastanaka. Da li treba da postoji neki recipročni sistem, da li će to biti obavezujuće za sve strane, pa ukoliko bude daljih argumenata s vaše strane, Pretresno veće bi želeti da čuje vaša gledišta o tome. Gospodine Re, imate li još nešto?

TUŽILAC RE: Jedina stvar koju želim da kažem, odnosi se na svedočenje sledećeg svedoka, ali to bih želeo da kažem na privatnoj sednici, pre nego što svedok uđe u sudnicu.

SUDIJA ORIE: U redu, idemo onda na privatnu sednicu.

(privatna sednica)

SUDIJA ORIE: Gospodine Re, da li ste spremni da pozovete sledećeg svedoka? A to će biti Dragoslav Stojanović. Molim da se svedok uvede u sudnicu.

(Pretresno veće i Sekretarijat se savetuju)

(svedok je pristupio Sudu)

svedok: Dragoslav Stojanović

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

SUDIJA ORIE: Dobar dan.

SVEDOK STOJANOVIC: Dobar dan.

SUDIJA ORIE: Gospodine Stojanoviću, da li me čujete na jeziku koji razumete?

SVEDOK STOJANOVIC: Da.

SUDIJA ORIE: Pre nego što počnete da svedočite, potrebno je da date svečanu izjavu da ćete govoriti istinu, samo istinu i ništa osim istine. Molim vas da pročitate tekst koji ste upravo dobili.

SVEDOK STOJANOVIC: Svečano izjavljujem da ću govoriti istinu, cijelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA ORIE: Hvala, gospodine Stojanoviću, prvo će vas ispitivati zastupnik Tužilaštva, gospodin Re. Gospodine Re, izvolite.

TUŽILAC RE: Hvala.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC RE

TUŽILAC RE - PITANJE: Dobro veče. Da li je vaše ime Drago ili Dragoslav Stojanović?

SVEDOK STOJANOVIC - ODGOVOR: Dobro veče. Dragoslav.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li je vaš datum rođenja 1. januar 1966?

SVEDOK STOJANOVIC - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RE - PITANJE: Gde ste rođeni?

SVEDOK STOJANOVIC - ODGOVOR: Selo Dubrava/Dubravë.

TUŽILAC RE - PITANJE: Gde je to?

SVEDOK STOJANOVIC - ODGOVOR: Opština Dečan/Deçan.

TUŽILAC RE - PITANJE: A gde je to u odnosu na Glođane/Gllogjan?

SVEDOK STOJANOVIC - ODGOVOR: Odmah pored Glođana/Gllogjan. Završetak Glođana/Gllogjan, početak Dubrave/Dubravë. Graniči se.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li ste tamo živeli 1998. godine?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RE - PITANJE: S kime ste živeli 1998. godine?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Sa majkom i sestrom.

TUŽILAC RE - PITANJE: Kako se one zovu?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Ljubica i Dragica.

TUŽILAC RE - PITANJE: Izvinite, recite nam još jednom ime vaše majke i sestre i onda drugih članova porodice koji su živeli sa vama 1998?

prevodilac: Bilo je preklapanja; prevodioci nisu čuli ime. Da li možete da zamolite svedoka da se približi mikrofonu; jedva ga čujemo; hvala. Zastupnika Tužilaštva molimo da isključi mali levi mikrofon.

TUŽILAC RE - PITANJE: Nismo još uvek dobili imena vaše majke, sestre i drugih članova porodice s kojima ste živeli 1998. godine.

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Ljubica, Dragica, koje su 1998. trenutno živele sa mnom. Drugi su živeli u Dečane/Dečan, Đakovici/Gjakovë, Beogradu i tako dalje.

TUŽILAC RE - PITANJE: Šta ste vi po nacionalnosti?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Srbin, Crnogorac.

TUŽILAC RE - PITANJE: Koliko je srpskih ili crnogorskih porodica živelo u Dubravi/Dubravë 1998?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Samo naša.

TUŽILAC RE - PITANJE: Koliko je albanskih porodica tamo živelo?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: 27.

SUDIJA HOEPFEL: Da li je bilo i drugih nacionalnosti?

SVEDOK STOJANOVIĆ: Ne.

SUDIJA HOEPFEL: Hvala.

SVEDOK STOJANOVIĆ: Izvinjavam se. Bila je jedna kako da kažem, katolička porodica. Jedna porodica.

SUDIJA HOEPFEL: Mislite na katolike Albance?

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

SVEDOK STOJANOVIĆ: Tako je.

SUDIJA HOEPFEL: Da.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li je Mijat Stojanović vaš brat?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RE - PITANJE: Gde je on živeo 1998. godine?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Živeo je u Beogradu, ali je dolazio kod nas.

TUŽILAC RE - PITANJE: Ko je Veselin Stijović?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Moj brat od tetke.

TUŽILAC RE - PITANJE: Kad kažete „brat od tetke“ molim vas opišite da li je on sin brata vaše majke? U kakvom ste vi srodstvu?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: On je sin sestre moje majke.

TUŽILAC RE - PITANJE: Gde se nalazila vaša porodična kuća u odnosu na porodičnu kuću Ramusha Haradinaja?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Moja je bila na kraju Dubrave/Dubravë, a njegova na početku Glođana/Gllogjan.

TUŽILAC RE - PITANJE: Kolika je otprilike udaljenost između te dve kuće?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Oko 150 metara.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li ste poznavali Ramusha Haradinaja 1998. godine?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Da, i pre.

TUŽILAC RE - PITANJE: Koliko dugo ste ga poznavali?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Poznajem ga od osnovne škole.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li ste zajedno išli u školu?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Putovali smo zajedno u istu školu u Rzniću/Irzniq, sa ostalom decom.

TUŽILAC RE - PITANJE: Želim da vam sada pokažem jednu fotografiju.

TUŽILAC RE: Molim da se pokaže dokazni predmet P10.

TUŽILAC RE - PITANJE: Pokazaću vam jednu kartu. Dok se ne pojavi, mogu li da vas pitam: šta ste bili po zanimanju 1998. godine?

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Radnik u školi. Domar.

TUŽILAC RE - PITANJE: Pogledajte molim vas ovu kartu i recite nam, da li ovde vidite... ne u stvari... Povlačim to. Dakle pogledajte ovu kartu pred vama i recite nam da li tu vidite selo Dubrava/Dubravë?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RE - PITANJE: Uzmite molim vas ovu posebnu olovku, koju će vam sada dati sudski poslužitelj i onda molim vas, da na ekranu označite krug, ... u stvari pre nego što bilo šta učinite, pitaću vas da na ekranu označite dve stvari. Jedno je mesto na kome se nalazila vaša kuća, i drugo mesto na kome se nalazila kuća Ramusha Haradinaja. Vašu kuću označite jednim kružićem, a kuću Ramusha Haradinaja jednim krstićem. Možemo da povećamo kartu, ako vam je to od pomoći. Želite da povećamo?

SUDIJA HOEPFEL: Molim vas povećajte.

SUDIJA ORIE: Možda još malo više, inače će oznake biti nejasne. Ovo je dobra veličina.

TUŽILAC RE: U redu.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li možete... .

SUDIJA ORIE: Gospodine Re, možda da prvo pitate svedoka, da li može da se orijentiše na karti, inače znamo šta bi moglo da se dogodi.

TUŽILAC RE: Da, svakako.

TUŽILAC RE - PITANJE: Gospodine Stojanoviću, nemojte još ništa da označavate. Recite samo da li vidite na karti gde se nalazi vaša kuća, a gde kuća gospodina Haradinaja? Da li vidite?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Ne znam čime su označene kuće. Da li su ove tačke, kuće?

TUŽILAC RE - PITANJE: Izgleda da dâ. Izgleda da su to kuće.

SUDIJA ORIE: Da li je sporno gde je bila kuća Haradinajevih, a gde kuća svedoka?

ADVOKAT EMMERSON: Moram da kažem da na ovoj karti nisam baš sasvim siguran. Ja sam video to i video sam fotografije.

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT EMMERSON: Ali na ovoj karti nisam siguran. Ne bih htio da sad o tome svedočim.

SUDIJA ORIE: Pitam se gospodine Re, da li bi se strane možda mogle složiti oko toga, gde su se nalazile kuće, tako da tu ne bude zabune. Ja znam, da kada ljudi koji nisu naviknuti da unose oznake u karte, to može da bude problematično. Nije da se ja sada tome protivim. Pitam vas samo da razmotrite, da li to ima smisla.

TUŽILAC RE: Postaviću svedoku još jedno pitanje, da vidimo da li možemo ovako da nastavimo.

TUŽILAC RE - PITANJE: Gospodine Stojanoviću, čuli ste šta je časni Sudija rekao. Recite nam, da li vi na ovoj karti vidite, gde su bile te kuće? Jer, ako ne možete...

SVEDOK STOJANOVIC - ODGOVOR: Teško se snalazim na ovoj karti.

SUDIJA ORIE: Idemo onda dalje gospodine Re.

TUŽILAC RE: U redu. Hvala.

TUŽILAC RE - PITANJE: Molim vas da Pretresnom veću opišete zemlju, koju je posedovala vaša porodica.

SVEDOK STOJANOVIC - ODGOVOR: Moja porodica je posedovala osam i po hektara. Sve je bilo u jednom komadu, sa dve strane je išao put, sa treće je imanje Haradinaja, Haxhija Haradinaja, a onda imanje gospodina optuženog. Sa četvrte strane se graniči sa pokojnim Nazijom. I posle jedan deo je prodao bivši vlasnik Asanu Tafinaju. Znači, osam i po hektara.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li je to bila obradiva zemlja?

SVEDOK STOJANOVIC - ODGOVOR: Većina. Veći deo.

TUŽILAC RE - PITANJE: Koliko je zgrada bilo na njoj?

SVEDOK STOJANOVIC - ODGOVOR: Bila je kuća, štala, radionica, garaža, pored nje bivša sušara duvana, koja je bila posle u istom sklopu. Bio je kokošnjac 16 sa tri metra. Sve su bili zidani objekti.

TUŽILAC RE - PITANJE: Na ovoj karti pred nama, dokazni predmet P10, da li se vaše zemljište nalazilo s desne strane puta između Glođana/Gllogjan i Gramočelja/ Gramacel?

Jesam li tačno opisao?

SVEDOK STOJANOVIC - ODGOVOR: Ne Gramočelja/ Gramacel.

TUŽILAC RE - PITANJE: Na koji ste put mislili...?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Dubrava/Dubravë prema Glođanima/Gllogjan, poslednje imanje prema Glođanima/Gllogjan.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li bi to bilo negde blizu mesta na kome je napisana reč „Šaptelj“?

SUDIJA HOEPFEL: Izvinite, reč „Šaptelj“ je napisana dvaput, pa je to onda zbunjujuće.

SVEDOK STOJANOVIĆ: Da.

TUŽILAC RE - PITANJE: Postoje dva Šaptelja/Shaptej. Jedan je ispod Glođana/Gllogjan, a jedan je odmah desno iznad Dubrave/Dubravë.

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Postoji jedan Šaptelj/Shaptej. Samo jedan Šaptelj/Shaptej postoji. Samo što ima put od Glođana/Gllogjan za Šaptelj/Shaptej i od Dubrave/Dubravë jednim delom, neki stari put do Šaptelja/Shaptej.

TUŽILAC RE - PITANJE: Ova dva puta o kojima govorite i za koje ste rekli da se graniče s vašim imanjem, koji su to putevi?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Mogu da pokažem ovde.

TUŽILAC RE: Časni Sude, izgleda da smo došli do mesta, gde bi nam karta mogla biti od pomoći.

SUDIJA ORIE: Da.

TUŽILAC RE - PITANJE: Molim vas da na ovoj karti nacrtate otprilike, gde su se nalazile granice vašeg imanja.

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Ovo je put Gramočelj/ Gramacel Glođane/Gllogjan, glavni put, ovaj širi. To je put pored mog imanja. E sad, ovde negde bi trebalo da bude moje imanje, na granici tu negde.

SUDIJA ORIE: Možemo li da zamolimo svedoka, da to označi olovkom, jer je sada pronašao to mesto. Molim poslužitelja da pomogne svedoku, da elektronskom olovkom označi granice svog imanja na karti. Svedoče, ako ste našli svoje imanje, možete li da označite ...izvinite, izvinite,

SUDIJA HOEPFEL: Tu se nalazilo vaše imanje?

SVEDOK STOJANOVIĆ: Da.

SUDIJA ORIE: Molim nastavite. Ja sam gledao drugi ekran.

TUŽILAC RE: Da li to može da se označi? Ili da se kasnije vratimo na ovu kartu?

SUDIJA ORIE: Da. gospođo sekretar, to će biti broj. . . ?

sekretar: Časni Sude, ovo će biti dokazni predmet P31, označen za identifikaciju.

SUDIJA ORIE: Da, ali on ostaje ovako, kako bi mogle da se naprave dalje oznake. Da.

TUŽILAC RE - PITANJE: Gospodine Stojanoviću, da li poznajete nekog po imenu Smajl Haradinaj?

SVEDOK STOJANOVIC - ODGOVOR: Da, poznajem.

TUŽILAC RE - PITANJE: Ko je to?

SVEDOK STOJANOVIC - ODGOVOR: Stric Ramusha Haradinaja. Brat njegovog oca.

TUŽILAC RE - PITANJE: A Daut Haradinaj?

SVEDOK STOJANOVIC - ODGOVOR: Brat Ramusha Haradinaja.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li znate nekoga po imenu Besnik Haradinaj?

SVEDOK STOJANOVIC - ODGOVOR: Mislim da je to sin Ramushevog strica. Rasimov sin. Nisam siguran za njegovo ime, ali mislim da je on. Inače ga ovako poznajem.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li poznajete oca Ramusha Haradinaja?

SVEDOK STOJANOVIC - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RE - PITANJE: Kako se on zove?

SVEDOK STOJANOVIC - ODGOVOR: Hilmi Haradinaj.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li poznajete Idriza Balaja?

SVEDOK STOJANOVIC - ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC RE - PITANJE: A Lahi Brahimaja?

SVEDOK STOJANOVIC - ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC RE - PITANJE: Jeste li služili vojsku u JNA?

SVEDOK STOJANOVIC - ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC RE - PITANJE: Kada je to bilo i koliko dugo?

SVEDOK STOJANOVIC - ODGOVOR: Ja mislim 13 meseci 1986/1987.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li ste živeli u Dubravi/Dubravě u januaru, februaru, martu 1998?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RE - PITANJE: Zamolio bih vas da Pretresnom veću uopšteno ispričate o stvarima koje su počele da se događaju od januara 1998. godine pa nadalje, u Dubravi/Dubravě.

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Kako mislite, o mom slučaju ili?

TUŽILAC RE - PITANJE: U vojnem smislu.

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: U vojnem smislu ništa se nije dešavalo. Sve je bilo normalno.

TUŽILAC RE - PITANJE: A u vašem konkretnom slučaju, šta se vama dogodilo?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Dana 24 marta 1998. godine, ja sam...

TUŽILAC RE - PITANJE: Pre marta 1998. Ja bih htio da vas pitam o vašim kretanjima, odnosno da li vam je neko sprečavao da se krećete i da li se to dogodilo nekom konkretnom prilikom?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RE - PITANJE: Kada je to bilo?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Jedno veče, ja sam se vraćao iz svog društva kasno u 11 i 10. U to vreme, kad sam došao na ulaz Glođana/Gllogjan, mi smo, koji smo tu živeli, to zvali centar, tu je bila trafika, bila je prodavnica, isto jednog komšije, tu sam ugledao četiri naoružana lica. Dvojicu sa ručnim bacačima, dvojicu sa automatskim puškama, koji su me ustavili, stopirali sa kolima i tražili moje isprave. Naredili su mi da izadem iz kola, pretresali su kola više puta. Sva svetla u selu su bila ugašena. Ja sam očekivao da će neko od svih tih komšija da se pojavi. Ljudi naoružani, obučeni u maskirne uniforme, sa fantomkama kapama na glavi. Posle svih tih pretresanja i toga, razgovarali su međusobno šta da rade sa mnom. Jedan od njih je rekao da moraju da pitaju komandanta. U tome naišao je jedan zeleni *Mercedes*, taksista iz Dečana/Dečanu pravcu od Rznića/Irzniq za Glođane/Gllogjan. Njega su zaustavili 50 metara dalje od mene, prekontrolisali i pustili. On je nastavio put dalje za Šaptelj/Shaptej. Mene su ispitivali, da li imam brata u policiju, da li znam nešto više o policiji i o tome, na šta sam ja odgovarao da ne znam i onda su se oni četvorica nešto dogovarali i rekli su da moraju da pitaju, šta ćemo sa tobom. Moramo pitati komandanta. Jedan je stajao iza mene. Pucao mi je pištoljem iza glave. Opazio je jedan metak, na šta ja nisam ni primetio. Samo kad sam čuo pucanj. Tako uplašen, nije prošlo malo vremena, desetak minuta ni u kom slučaju išao je čovek iz pravca od Glodana/Gllogjan ali taj put od Dubrava/Dubravě koji vodi. Zastao je malo dalje, na jedno 50 metara, u mračnoj ulici bez svetla, nešto su oni porazgovarali, oni tamo, što ja nisam mogao da čujem i onda se onaj

vratio. Izvadio je neko blokče iz džepa i rekao mi je da pišem u to blokče. Da me je zaustavila Oslobođilačka vojska Kosova. To mi je bilo prvi put da čujem za Oslobođilačku vojsku Kosova. Da me je ustavila Oslobođilačka vojska Kosova, da pišem u to njegovo blokče, da me nije maltretirala i da se lepo sa mnom ponašala. To sam ja pisao. Na kraju mi je rekao da potpišem. To sam i uradio. Onda su mi rekli da mogu da idem. Nemoj da se plašiš, možeš ići. Kad sam krenuo i seo u kola, jedan od njih me opet pozvao i rekao, stani smiri se malo, izvadio je cigare *LM*, poslužio me je jednu cigaru. Zapalio mi on lično i rekao da mogu da idem. I ja sam otišao.

TUŽILAC RE - PITANJE: Dali ste poznavali ikoga od tih ljudi koji su vas zaustavili?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Nisam mogao da ih prepoznam to veče, jer je bilo mračno i te kape njihove, ne vidi se ništa, samo oči i usta.

TUŽILAC RE - PITANJE: Kojim su jezikom govorili?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Govorili su albanskim jezikom, ali koristili su naglasak kao da su iz Albanije.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li vi znate albanski?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li možete da čitate i pišete na albanskom?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Sada malo teže, ali u to vreme da, jer sam živeo i konstantno koristio taj jezik. Ja sam živeo sa njima.

SUDIJA HOEPFEL: Ovaj list papira koji ste potpisali, ili koji je trebalo da potpišete, da li je i on bio na albanskom?

SVEDOK STOJANOVIĆ: Ja sam morao da pišem. Ja sam koristio latinicu pošto je ...

SUDIJA HOEPFEL: Vi ste morali da pišete, da. Hvala.

SVEDOK STOJANOVIĆ: Na krovu od auta sa postavio blokče i pisao.

SUDIJA ORIE: Gospodine Re, možda biste kasnije mogli da obratite pažnju na stranu 78, red 10. do 13, koje je teško pratiti, što se tiče geografskih naziva.

TUŽILAC RE: Učiniću to.

TUŽILAC RE - PITANJE: Zamoliću vas da ponovo pogledamo mapu, gospodine Stojanoviću, ali pre toga mi recite kada se to dogodilo? Koliko pre onog incidenta od 24. marta?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Ne znam tačan datum, ali ni u kom slučaju nije bilo mesec dana. Nije bilo toliko...

TUŽILAC RE - PITANJE: I ...

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Koliko se sećam.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li ste prijavili vlastima to što se dogodilo?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC RE - PITANJE: Kojim vlastima i kada?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Stanici policije u Rzniću/Irzniq. Odmah ujutru.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li ste podneli pismeni izveštaj, ili je neko uzeo vašu izjavu o tome šta se dogodilo?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Izjavu mi je uzeo jedan od policajaca.

TUŽILAC RE: Da li se ovaj dokazni predmet još nalazi na ekranu?

TUŽILAC RE - PITANJE: Gospodine, sada bih zamolio da ponovo pogledate ovaj ekran, gde se nalazi karta. Da li možete da vidite gde je to bilo? Gde su vas zaustavili tom prilikom?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Samo trenutak.

SUDIJA HOEPFEL: Da, ja sam takođe htio da vas pitam. Rekli ste, da ste došli na ulaz u Glođane/Gllogjan, da je tamo bila trafika i prodavnica.

SVEDOK STOJANOVIĆ: Prodavnica na samom uglu. To je ulaz u Glođane/Gllogjan, u centru. I put koji vodi prema Šaptelju/Shaptej, tu je raskrsnica puta za Dubravu/Dubravę, za Šaptelj/Shaptej.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li možda možete da znakom x označite to mesto na kojem ste bili zaustavljeni?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Ako je ovo put za Šaptelj/Shaptej onda bih. Od Rznića/Irzniq za Glođane/Gllogjan, to je tu negde u centru. Raskrsnica koja vodi za Dubravu/Dubravę, znači to je tu.

SUDIJA HOEPFEL: Razumeo sam da ste vi dolazili iz Rznića/Irzniq. Je li tako?

SVEDOK STOJANOVIĆ: Da. Iz Rznića/Irzniq.

SUDIJA HOEPFEL: Na tom ulazu.

SVEDOK STOJANOVIĆ: To se desilo na raskrsnici.

SUDIJA HOEPFEL: To je bilo na raskrsnici ili blizu raskrsnice?

SVEDOK STOJANOVIĆ: Baš na raskršću tu.

SUDIJA HOEPFEL: Hvala.

TUŽILAC RE - PITANJE: Mislim da iz vašeg opisa znamo, gde se nalazi raskrsnica, ali možete li to da označite slovom x. Možda biste mogli da stavite strelicu, ako ne možete tačno da nađete to mesto.

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: To je ovde, ali sad je dosta farbe tu. Ovo je raskrsnica.

SUDIJA ORIE: Pretresnom veću je jasno, gospodine. Gospodine Re.

TUŽILAC RE - PITANJE: Ranije ste želeli da nam kažete nešto što se desilo 24. marta. Šta je to bilo?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Dana 14 marta, ja sam otišao ujutru na posao u Dečane/Dečana u školu. Tada sam radio u školi. Negde oko 10 ili 11 sati, ne znam tačno, pozvala me je majka i rekla mi je da se dešava nešto čudno, da se dešavaju neke pucnjave. Ja sam napustio posao i došao sam kući. Kad sam došao, zatekao sam dosta policije i pucnjave. Pucalo se i iz pravca kuće Haradinaja i iz ovog drugog smera. Video sam ranjenog policajca na jedno 200 metara, na putu je ležao. To je bio Otović Miodrag. Policija je pokušavala da dođe do tog tela, dok su sa druge strane pucali. To je ličilo na pravi rat. To je tako trajalo celi dan. I kada sam stigao kući, pitao sam jednog policajca, kojeg sam zatekao tu na putu, šta se zbiva. On mi je rekao da 24 naoružana ima kod njih, da su ubili policajca. Ranili policajca, tada još nije bio mrtav. Te borbe su trajale do negde kasnije popodne. Policija je uspela da pomeri njih. Već negde oko tri ili četiri sata došao je helikopter, pokupio je tog policajca, jedan ili dva helikoptera ne znam, ali uglavnom sleteli su pokupili, odvezli za Prištinu/ Prishtinë. Dalje tamo šta se dešavalо, pošto je nastavljena ta akcija prema selu, ja iz kuće nisam mogao da vidim šta se zbiva ...

TUŽILAC RE - PITANJE: Zamolio bih vas da tu zastanete. Malopre ste rekli da su pucnji dolazili iz kuće Haradinaja. Da li je to bila kuća Ramusha Haradinaja ili nekog drugog Haradinaja?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Ramusha Haradinaja i iz kuće njegovog rođaka, koja je isto pored njega i iz stale tog rođaka, iz stare kuće i iz same međe pored mog imanja. Dve granate su upućene prema mojoj kući. Jedna je udarila u šljivu i eksplodirala je tu, pre dvorišta, dok je druga promašila između mojih kuća i staja i negde u njivu dole pala.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li ste mogli da vidite između koga se ta borba vodila?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Ja nisam mogao da vidim, jer je meni kao civilu bilo zabranjeno da izlazim na ulicu bilo gde, a i bilo je opasno. Tu je bilo pucnjave tako da ...

TUŽILAC RE - PITANJE: Ko vam je zabranio da izadete?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Policija nije dala da se izade.

TUŽILAC RE - PITANJE: Iz kog pravca su došle dve granate?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Od Haradinaja, od kuće Hilmije i Haxhije Haradinaj.

TUŽILAC RE - PITANJE: Ko je još bio u vašoj kući sa vama kad se to dešavalo?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Bila je majka i mali bratanac, od brata sin.

TUŽILAC RE - PITANJE: Koliko ste dugo ostali u kući?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Ostali smo do uveče. S vremena na vreme, ja bih izlazio u svoje dvorište, pošto mi je stoka bila po polju, morao bih tu stoku da prikupim i to. Uglavnom van dvorišta nismo smeli da idemo.

TUŽILAC RE - PITANJE: Kuda ste otišli uveče?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Naveče smo otišli, verovatno neki od komandira je došao kod nas, saopštio nam je, da nama nije bezbedno da ostanemo tu, izričito je rekao da je Ramush Haradinaj sa svojom grupom naoružan, da može svašta da se desi, da bi nam najbolje bilo da napustimo i da podđemo s njima. Mi smo ostavili kuću, ostavili sve, ja sam upalio svoj auto. Kad su oni odlazili za Đakovicu/Gjakovë, ja sam otišao sa njima u Đakovicu/Gjakovë u konvoju.

TUŽILAC RE - PITANJE: Iz koje je organizacije bio taj komandir?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Iz policije.

TUŽILAC RE - PITANJE: Gde ste otišli u Đakovicu/Gjakovë?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Najpre sam otišao u SUP, jer smo trebali da dajemo izjave, šta se desilo, posle toga sam otišao kod svog brata na stan, pošto nisam imao gde drugde.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li ste u kući u Dubravi/Dubravë živeli nakon tog dana?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Samo sam dolazio.

TUŽILAC RE - PITANJE: A vaša porodica? Da li je vaša porodica živela u toj kući od tog dana?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Ja sam sutradan došao, obišao kuću, stoku nahranio, i dolazili smo s vremena na vreme, ali da živimo tu, nikad više nismo smeli.

TUŽILAC RE - PITANJE: Kako se zvao brat kod kojeg ste bili u Dečanima/Dečan? U stvari rekao sam Dečan/Dečan, a mislio Đakovica/Gjakovë.

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: U Dečanima/Dečan?

TUŽILAC RE - PITANJE: Izvinite, povlačim pitanje. Rekli ste, da ste odseli kod brata i živeli kod brata. Kako se zvao vaš brat i gde se nalazila njegova kuća?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Nismo živeli, nego smo samo tu večer prespavali kod njega. On je imao stan u Đakovici/Gjakovë u centru, koji je plaćao privatno i tu stanovao.

TUŽILAC RE - PITANJE: Gde ste vi i vaša majka bili nakon što ste napustili svoju kuću 24. marta 1998?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Sledеćeg dan smo otišli u Dečane/Dečan i zatražili od opštine pomoć da nas smesti negde i oni su nas smestili u barake kod manastira.

ADVOKAT EMMERSON: Oprostite što prekidam.

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT EMMERSON: Čuo sam ime, koje se ne pojavljuje u transkriptu, kada je postavljeno pitanje o identitetu brata, i pitam se da li bi gospodin Re mogao da razjasni o kom se imenu radi.

SUDIJA ORIE: Da. Izvolite gospodine re.

TUŽILAC RE - PITANJE: Gospodine, da li možete da nam kažete kako se zvao brat kod koga ste proveli onu noć?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Predrag Stojanović.

TUŽILAC RE - PITANJE: Pre nekoliko trenutaka rekli ste Pretresnom veću, da ste se vraćali kući s vremena na vreme.

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Da. Sutradan sam ja sâm otišo tu.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li se išta dogodilo tog dana kada ste sami otišli?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Meni lično nije. Jedino što sam video neke aktivnosti. Novinare su moje komšije doveli. Snimali su kuće, snimali. I sutra sam čitao u novinama o tom događaju.

SUDIJA ORIE: Gospodine Re, svedok je izjavio da su među njegovim komšijama bili i Haradinajevi, pa mislim da treba razjasniti koje su to tačno komšije?

TUŽILAC RE - PITANJE: O kojim tačno komšijama govorite, kada kažete da su komšije dovele novinare, kako bi nešto fotografisali?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Bio je i Ramush i Qamil Haradinaj. Sad govorim o Haradinajima. Ramusha lično nisam video, ali išli su u njegovu kuću. S njima su išli i Qamil Haradinaj i Beko Haradinaj i Besim. To su ti koje sam ja poznavao. Bilo je i drugih građana, ne samo Haradinaja. Baš puno građana je bilo tu. Bio je jedan novinar, ne novinar, već slikar iz Dečana/Dečan, Cacan se preziva. On je držao slikarsku radnju. On je bio sa kamerom tu i uglavnom on je najviše slikao tu. Slikao je i moju kuću, a ja sam ga gledao iz dvorišta.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li ste se vratili u vašu kuću u aprilu 1998?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Mislite da živim?

TUŽILAC RE - PITANJE: Vratili ste se da živate?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Išao sam da obiđem stoku i to je sve bilo otvoreno. Imali smo svoju stoku, imali smo svoje domaćinstvo da obiđemo.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li ste jednom otišli s nekim drugim ljudima i onda se nešto dogodilo?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Jeste.

TUŽILAC RE - PITANJE: Kad je to bilo?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: To je bilo 18. aprila 1998. godine.

TUŽILAC RE - PITANJE: S kime ste tada tamo otišli?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Otišao sam sa bratom i sa bratom od tetke Veselinom Stijovićem.

TUŽILAC RE - PITANJE: Odakle ste došli?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Iz pravca Babloća/Baballoq.

TUŽILAC RE - PITANJE: Kako ste putovali? Na koji način? Jeste li vozili?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Vozio sam moj auto *Mazda 626* a Mijat i Veselin su došli sa svojom *Ladom karavan*.

TUŽILAC RE - PITANJE: Koje je otprilike bilo doba dana? Jutro? Popodne? Veče?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Tu negde oko osam do devet sati, tako.

TUŽILAC RE - PITANJE: Zašto ste otišli tamo? Oprostite, to ste već rekli. Recite, šta se dogodilo kad ste tamo stigli?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Kad smo stigli tamo, ova dva brata su ušla u kuću, da uzmu neke osnovne potrebne stvari koje nismo imali, pošto ništa u Dečanima/Dečan nismo imali. Odjednom je počelo da se puca na nas iz pravca kuće Haradinaja. Tako uplašeni pobegli smo unutra u kuću i zaključali vrata. S vremena na vreme, ja bih izlazio do prozora na terasu da pogledam šta se zbiva. Najpre sam pomislio da samo hoće neko da nas uplaši. U međuvremenu sam video da se polako približavaju sa svih strana naoružani ljudi. Pucali su sa svih strana. Znači, bili smo totalno opkoljeni. I iz raznog naoružanja.

TUŽILAC RE - PITANJE: Koje ste sve vrste oružja videli?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Kasnije sam video, a najpre sam video neku vrstu kineskog mitraljeza, nekog koji je pretrčavao putem sa nekim postoljem. On je najviše pucao u bratov auto *Ladu*, a kasnije sam video i pištolje i kalašnjikove ...

TUŽILAC RE - PITANJE: Oprostite, moram da vas zaustavim. Kako ste znali da je to kineski mitraljez?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Pa tako, jer ja sam završio školu rezervnih oficira i dosta sam učio o tom naoružanju i tako sam mogao da prepostavim.

SUDIJA ORIE: Kako bismo bolje razumeli vaše svedočenje, vi ste rekli da je bilo nekih osam ili devet sati, ali nismo čuli da li je to bilo ujutru ili uveče?

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li je to bilo...?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Ujutru.

SUDIJA ORIE: Hvala. Izvolite nastavite.

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Možda kasnije, ali nije tu velika razlika.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li su neki hici pogodili vašu kuću?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Jesu. Pogađali su i u zid i kroz prozor na terasi i kada su se već primakli kući, dosta bombi je bačeno na krov. Onda smo čuli povike da izademo van i da se predamo. Ja sam prišao vratima, otvorio sam vrata i u tom momentu, kada sam otvorio, prvi je utrčao Zecir Nimonaj, Daut Haradinaj i još njih 20, 30. Neki su uleteli u sobe da pretresaju, a ovi i još tri, četiri su mene udarali kundacima u predelu stomaka, tu na verandi. Dok bratu i ovome neki od njih je viknuo. „lezi dole“. Oni su legli na pod, na beton, a mene su tukli. U nekom vremenu, posle desetak, 15 minuta, ne znam ni ja, jedan od njih je i meni viknuo „lezi dole“ i opsovao mi je majku srpsku. Kad sam legao, dobio sam još par udaraca, ali ne tako strašnih kao dok sam stajao. Onda su išutirali i ovo dvoje braće, izudarali i posle toga su nas izveli vani, ispred kuće. Puna je kuća bila te

naoružane formacije, koja je pretresala kuću tamo. Ništa nisu našli. Kad su nas izveli van, onda su nas opet tukli tu ispred kuće. Tu nas je tuklo više njih. Tako da nisi mogao baš ni da ih gledaš, a ako podigneš glavu odmah ti kaže, gledaj ispred sebe, a udaraju. U neko vreme je došao Nasim Haradinaj koji je rekao „Dosta je momci“. Oni su ga i poslušali i onda su nas vodili, pao je dogovor među njima „gde da ih vodimo, gde da ih vodimo?“, rekli su, to sam lično od njih čuo: „Vodimo ih u štab“. Ja tad nisam znao gde je taj štab, nisam imao prilike ni da vidim. Tako su nas krenuli ulicom tučući, maltretirajući, pucajući iza peta...

TUŽILAC RE - PITANJE: Gospodine Stojanoviću, moram da vas zamolim da stanete, jer želim da vam postavim neka pitanja o ovome, što ste nam do sada ispričali, kako se ne bismo na to vraćali. Dakle, maločas ste, samo trenutak ... rekli ste „a onda su malo šutirali mog brata“. Da li je to bilo, brata ili braću?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Braću, i to ne malo šutirali, nego šutirali dosta, ali pošto su bili u ležećem stavu, najviše šutiranja je bilo tu u kući.

TUŽILAC RE - PITANJE: Dakle da to razjasnimo. Sad kažete „braća“ a pre ste rekli „rođak i vaš brat“. Ko je to tačno bio tamo?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Brat od tetke Stijović. Znači nema drugoga. To se o njemu radi. Ali kod nas se tako kaže, braća.

TUŽILAC RE - PITANJE: Znači, kad vi sada kažete braća, vi mislite na vašeg brata Mijata i na vašeg brata od tetke?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Mijata Stijovića, da, da.

TUŽILAC RE - PITANJE: U redu. ...

SUDIJA HOEPFEL: Ako smo svedoka dobro razumeli, on svog rođaka Stijovića zove brat. A to dakle nije brat u strogom smislu.

SVEDOK STOJANOVIĆ: Tako je.

SUDIJA HOEPFEL: Hvala.

TUŽILAC RE - PITANJE: Šta su nosili ti naoružani ljudi, koji su došli u vašu kuću?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Mislite od odeće ili od naoružanja?

TUŽILAC RE - PITANJE: Odeća.

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Odeća. Maskirne uniforme. Bilo je raznih, ali ponajviše maskirnih uniformi. Bilo je dosta, Daut Haradinaj je imao crnu uniformu. I Zecir Nimonaj. Neki su imali pantalone maskirne, a gore civilna košulja. A dosta njih je bilo kompletno obućeno u maskirnim uniformama. I veći deo.

TUŽILAC RE - PITANJE: Kojim su jezikom govorili?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Albanskim.

SUDIJA HOEPFEL: Kad već govorimo o albanskom jeziku, vi ste ranije nešto rekli o naglasku albanskih Albanaca i kosovskih Albanaca.

SVEDOK STOJANOVIĆ: Oni su govorili naglaskom kosovskih Albanaca, ali to je skoro slično.

SUDIJA HOEPFEL: Hvala.

SVEDOK STOJANOVIĆ: Molim.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li je taj kosovski naglasak bio naglasak lokalnih ljudi, ili neki drugi?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Lokalnih ljudi, tu nas seljaka, koji smo živeli tu. Vrlo mala razlika je u tom govoru.

TUŽILAC RE - PITANJE: Rekli ste, da će vas odvesti u štab, da niste znali gde je to, da tamo niste bili nikada ranije, da su vas onda poveli ulicom i da su vas zlostavljali i tukli dok ste išli ulicom.

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Ja ranije jesam bio tamo. Ali to nikad nije bio štab. To je bila privatna kuća Smajla Haradinaja, gde su nas odveli. To je inače isto jedan od mojih komšija koga sam ja jako dobro znao i družio se sa svima i tako. Ali za štab da ima tu, to nisam znao.

TUŽILAC RE - PITANJE: Kako ste tamo došli? Kad kažete „nas“ mislite na svu trojicu vas?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Da.

TUŽILAC RE - PITANJE: I kako ste tamo stigli? Kako su vas tamo odveli?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Pešice. Pešice smo išli do te kuće u Glođanima/Gllogjan, koja je udaljena negde oko 1500 do 1800 metara. Sa svake strane su izlazili naoružani ljudi, sa obe strane puta. Tu je opet sledila ta tuča, kako ko pritrči, on te udari, neko puca iza nas, neko iza peta, neko pored ušiju. Uglavnom, i dalje maltretiranje putem do tamo.

TUŽILAC RE - PITANJE: Jeste li poznavali nekog od tih naoružanih ljudi?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Pa to su uglavnom sve bili moje komšije. Glođane/Gllogjan, Rznić/Irzniq, ta okolna sela.

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

TUŽILAC RE - PITANJE: Ako pogledate ovu kartu, koja je još uvek pred vama, možete li na toj karti da vidite gde su to vas odveli?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Na ovoj karti jako teško. Ja se dosta teško snalazim na karti. A kad bih imao slike tog sela, tačno bih znao.

TUŽILAC RE: Dobro. Može. Molim da se svedoku pokaže dokazni predmet 1133 po Pravilu 65 ter.

SUDIJA ORIE: Gospođo sekretar...

(Pretresno veće i Sekretariat se savetuju)

SUDIJA ORIE: Gospodine Re, više vam ne treba karta? Drugim rečima, može li da se sačuva? Sačuvaće se i ovako i onako, ali postoji to pitanje označavanja... sve nove oznake stvaraju nove dokazne predmete.

TUŽILAC RE: Razumem.

(Pretresno veće i Sekretariat se savetuju)

SUDIJA ORIE: Dobro. Idemo dalje. Ako vam karta više ne treba, idemo na sledeći dokazni predmet. Naravno, postoji mogućnost da se zadrži stari broj, kad se sve oznake, ali ... Gospođo sekretar, to će biti broj...?

sekretar: To će biti dokazni predmet P32, označen za identifikaciju.

SUDIJA ORIE: Hvala vam gospođo sekretar.

TUŽILAC RE - PITANJE: Vidite jednu fotografiju na ekranu pred vama, gospodine Stojanoviću. Da li prepoznajete tu fotografiju?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Molim da se malo poveća.

SUDIJA HOEPFEL: Mislite li, da li prepoznaće fotografiju, ili selo na fotografiji?

TUŽILAC RE: Da, u pravu ste. Zapravo sam mislio da pitam za selo.

SUDIJA HOEPFEL: U redu.

TUŽILAC RE - PITANJE: Prepoznajete li ovo selo?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Pa ima dosta izmena ovde. Samo malo da pogledam.

SUDIJA HOEPFEL: Ovo je fotografija iz vazduha, pretpostavljam.

SVEDOK STOJANOVIĆ: Na ovoj fotografiji ima nekih objekata koji nisu bili dok sam ja živeo dole.

TUŽILAC RE - PITANJE: Koje je to selo na fotografiji?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Ja mislim da je Glođan/Gllogjan.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li možete na ovoj fotografiji da vidite kuću koja pripada Smajlu Haradinaju, a za koju su vama rekli da je štab?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: To je četvrta kuća na ulazu u Glođane/Gllogjan, ali ovde ne mogu da je pronađem. Sa desne strane od moje kuće, od Dubrave/Dubravë.

TUŽILAC RE - PITANJE: U redu. Ako je ne vidite na fotografiji, idemo dalje.

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Ne vidim.

TUŽILAC RE - PITANJE: Šta se dogodilo kad ste stigli u tu kuću?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Mene su prvo uveli u jednu sobicu, mene i dva brata, a njih su ostavili u jednom manjem hodniku ispred. Mene su uveli unutra, kao na neko ispitivanje, valjda.

TUŽILAC RE - PITANJE: Samo trenutak. Koliko spratova ima ta kuća?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Dva.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li je soba u koju su vas odveli na donjem ili gornjem spratu?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Na gornjem. To je mala sobica. Ispred nje je predsoblje. Iz tog predsoblja se ulazi u gostinsku sobu. Ima kapija, ulazi se iz dvorišta, a ima i sa puta ulaz, stepenište koje vodi direktno u tu gostinsku sobu.

TUŽILAC RE - PITANJE: Ko vas je odveo u tu sobu na gornjem spratu?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Ovaj mali, što ja kažem, Besnik, inače sin tog Rasima, Zecir Nimonaj i Daut su nas sproveli gore.

TUŽILAC RE - PITANJE: Šta se dogodilo kad ste došli gore?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Dva brata su ostavili u hodniku, straža da ih čuva, a mene su prvog uveli unutra. U međuvremenu, jedan od njih je izašao, u stvari dvojica. Ostao je ovaj Rasimov sin sâm. Počeo je mene da ispituje. Pitao je, izazivao, ne bi li me iznervirao nešto, maltretirao. Koliko ima policije u Dečanima/Deçan, zašto sam ja došao u

selo, zašto nisam tražio dozvolu od njih i takve stvari, samo da bi me na neki način maltretirao, jer praktično nije imao šta ni da pita. Posle toga mi je ponudio kafu. Pitao me je „jesi li za kafu“ na što sam mu ja odgovorio „jesam“. I dalje je on tako sa mnom razgovarao. Tada mi je rekao zašto komšija ti ovako, znaš li kada smo te prvi put ustavili. Toga se jako lepo sećam sada. Kad smo te prvi put ustavili nismo te maltretirali, na što sam ja morao samo da čutim, da ne komentarišem, inače. Malo posle toga donesena mi je kafa, koju sam ja počeo da pijem i odmah posle prvog tog srka, meni je pozlilo. Počeo sam da se gušim, zamolio sam ga da otvori prozor, on je otvorio vrata i ja nisam mogao više da izdržim. Izbacili su me van, već sam padaо u nesvest, tako se davio. Izbacili su me van u hodnik, gde sam ja i prvi put pao u nesvest.

TUŽILAC RE - PITANJE: Molim vas da se ovde zaustavite. Rekli ste da su vas ranije tukli u vašoj kući. Da li ste pretrpeli neke ozlede tada, kad su vas tukli u vašoj kući?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Ja to ništa nisam osećao do ovog trenutka, dok sam došao. To su bile te ozlede od udaraca u kući. Znači, oni su me udarali kundacima, pištoljima. Meni je pukao želudac na dva mesta, pankreas, trbušni zidovi su mi totalno zgnječeni. Debelo crevo 12 santima, od čega sam i operisan u Prištini/Prishtinë.

TUŽILAC RE - PITANJE: Vratimo se sada na to, kada ste bili u sobi. Rekli ste da je Rasimov sin ostao sâm i počeo je da vas ispituje. Kako je njegovo ime?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Pa ja mislim Besnik. Ne mogu tačno da se setim, ali mislim da je Besnik. A inače to je sin Rasimov, brat Eljmija.

TUŽILAC RE - PITANJE: Kakvu je odeću nosio kad vas je ispitivao?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Imao je crnu odeću, on, Daut i ovaj Zecir Nimonaj, njih trojica. Na levom ramenu je imao oznaku Oslobođilačka vojska Kosova, OVK, na levom rukavu.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li možete da nam opišete tu crnu odeću? Kakva je to tačno odeća bila?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Pa to je crna odeća, isto ima kapu...

TUŽILAC RE - PITANJE: Civilna ili vojna vrsta?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Kao vojna vrsta. S tim što ima i crnu kapu sa crvenim znakom dvoglavi orao u sredini i natpis žutim slovima UČK.

TUŽILAC RE: Da li bi mogao da se na ekranu pokaže P9?

TUŽILAC RE - PITANJE: Dok to čekamo da se pojavi na ekranu, želim da vas pitam da li su ti ljudi bili naoružani dok su vas ispitivali?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Bili su naoružani. Ovaj znak na kapi i na uniformi, na ruci. Bili su naoružani. Neki je imao kompletno i automatsko oružje i pištolje, neki. Uglavnom automatsko oružje. Bilo je i starijih ljudi bez ikakvih uniformi, to su moji stari komšije i oni su imali stare puške, one M-48. Bilo je nekih i sa polu-automatskim oružjem.

TUŽILAC RE - PITANJE: Dobro. Dve stvari s tim u vezi. Kad su vas dvojica ispitivali u toj sobi, da li su ta dvojica bili naoružani?

SUDIJA HOEPFEL: Zar nije svedok rekao da ga je jedna osoba ispitivala, a ne dve?

TUŽILAC RE: Možda sam ja pogrešno čuo, pa se ispravljam.

TUŽILAC RE - PITANJE: Oni koji su vas ispitivali...

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Trojica su me uvela, a dvojica su izašla. Ostao je jedan. Kasnije su bili opet trojica.

TUŽILAC RE - PITANJE: Da li su ta trojica bili naoružani kad su vas ispitivali?

SVEDOK STOJANOVIĆ - ODGOVOR: Oni jesu bili naoružani. S tim što su oni...

TUŽILAC RE - PITANJE: Samo trenutak. Mislim da sam prebrzo išao.

SUDIJA ORIE: On je rekao „Trojica su me uvela, a dvojica su izašla. Ostao je jedan. Kasnije su bili opet trojica.“

SVEDOK STOJANOVIĆ: Trojica opet tukli.

SUDIJA ORIE: Da. Prvo pitanje je onda, jesu li sva ta trojica ispitivala svedoka.

TUŽILAC RE: Razumem. Izvinjavam se.

SUDIJA ORIE: Da.

TUŽILAC RE: Idemo onda korak po korak.

SUDIJA ORIE: Molim da tako učinite.

TUŽILAC RE: Izvinjavam se dakle i vama...

SUDIJA ORIE: S druge strane, kad pogledam koliko je sati, nema mnogo vremena ...

TUŽILAC RE: Ja samo hoću da svedok identificuje ovaj dokazni predmet, koji se nalazi na ekranu.

SUDIJA ORIE: Da, izvolite.

TUŽILAC RE - PITANJE: Svedoče, gospodine Stojanoviću, pred vama je...

SVEDOK STOJANOVIC - ODGOVOR: Znak koji je koristila ta Oslobođilačka vojska Kosova, koji su imali i na kapama i ovde ušiveno na levoj ruci.

TUŽILAC RE: Svedok govori o dokaznom predmetu P9, koji se nalazi na ekranu pred njim. Molim da to uđe u zapisnik.

SUDIJA ORIE: Da. Gospodine Stojanoviću, moramo da prestanem s radom. Sada je sedam sati. I molim vas da se vratite u ponedeljak u 14 sati i 15 minuta. A sada ću zamoliti sudske poslužitelje da vas isprati iz sudnice. U stvari, samo sekund, moram vam takođe dati uputstvo da ni sa kim ne smete razgovarati o svom svedočenju, bilo o onome što ste rekli do sada danas, bilo o onome što ćete tek reći u ponedeljak. Dakle, ni sa kim ne smete da razgovarate o tome. Gospodine Re, mislim da nam još dugujete datum kada ćete dostaviti vašu ispravljenu verziju zahteva po Pravilu 92 bis. Rekli ste da morate da se raspitate, pa ćete nam to kasnije reći.

(svedok napušta sudnicu)

SUDIJA ORIE: Mogu li za ovo da kažem utorak?

SUDIJA ORIE: Da. Da. To su samo usmene informacije, koje su nam trebale. Ako to možete do ponedeljka ... šta, rekli ste do utorka?

TUŽILAC RE: Da, to ćemo dostaviti u utorak.

SUDIJA ORIE: Da. Hvala.

TUŽILAC RE: A isto tako mogu da vam kažem, da mislim da ću da završim u okviru planiranog vremena od sat i po.

SUDIJA ORIE: Da.

TUŽILAC RE: Mislim da mi nije mnogo ostalo. Možda ću prekoračiti samo par minuta.

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

SUDIJA ORIE: Dobro. Onda mislim da neće biti problema s tim, da se ovaj svedok unakrsno ispita u ponedeljak.

ADVOKAT EMMERSON: Ne, neće.

SUDIJA ORIE: U redu. Onda smo završili sa radom i nastavljamo u ponedeljak 26. marta 2007. u 14 sati i 15 minuta u sudnici II.

Sednica je završena u 19:02 h.

Nastavlja se u petak, 26. marta 2007. godine u 14.15 h.

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje